

Šebastovský Denný stacionár ako život vo veľkej rodine

Je smutné, že Nižná Šebastová ako súčasť mesta Prešov s približne stotisíc obyvateľmi nemá priestor ani na kultúru, ani na šport. Nemá priestory pre seniorov (aj keď sa miestni seniori sa nedávno presťahovali z malej miestnosti bývalého Zväzarmu do budovy na ul. Šebastovská 4), ani priestory pre mládež či pre deti, v ktorých by sa mohli stretávať vo svojom voľnom čase. Vždy je lepšie ak sú ľudia spolu, ak poznajú svoje záujmy, potreby, vedia si pomôcť, poradiť, spolu sa zabaviť či poučiť na svojich chybách. Zrejme by nebola na škodu väčšia angažovanosť miestnych poslancov, aby bola aspoň nádej na nejakú zmenu. Podľa našich vedomostí však nemajú ani len víziu niečoho nového v tomto smere, čo tak veľmi chýba miestnym obyvateľom.

V septembri 2014 sa nezisková organizácia Viktória, n. o. zaregistrovala na Ministerstve vnútra SR ako poskytovateľ sociálnych služieb, zdravotnej starostlivosti a poskytovateľ ďalších služieb pre seniorov a sociálne odkázaných klientov a v januári 2015 otvorila Denný stacionár v Nižnej Šebastovej na ul. Slánskej č. 25. Aj keď tento stacionár nie je priestorom pre všetkých seniorov, a nie je určený iba seniorom z Nižnej Šebastovej, predsa len je tu niečo, kde môžu byť ľudia spolu a kde môžu veľmi pekne spolunažívať.

Kapacita stacionára je 30 miest a v pracovnom týždni ho denne navštevujú seniori, ktorí spĺňajú podmienky odkázanosti na sociálnu službu v zariadení denného stacionára. Denný stacionár pre seniorov je opatrovateľská služba v zariadení s denným pobytom. Poskytovaná je seniorom, ktorí žijú so svojou rodinou, ale tá sa im nemôže venovať celý deň. Alebo aj seniorom, ktorí žijú sami, potrebujú kontakt s ľuďmi a vyplnenie voľného času.

Stacionár má svoj nepísaný režim. V rámci pracovnej terapie sa seniori stretávajú v ranných hodinách v spoločenskej miestnosti pri ručných prácach. Vyrábajú nádherné veľkonočné zajačiky zo slamy, používajú metódu papierového pletenia pri rôznych vázoch, košíkoch, servítkovú metódu, patchwork pri veľkonočných dekoráciách a pod. Pracovná terapia udržiava a rozvíja fyzické, mentálne a pracovné schopnosti a zručnosti, ako napr. triedenie, lepenie, strihanie, modelovanie, montážne práce, šitie, háčkovanie.

Potom nasleduje spoločný obed, spoločne sa modlia. Prevažná časť klientov v stacionári sú rodičia či starí rodičia, preto modlitby obetujú za svoje rodiny, deti, vnúčatá, za chorých a trpiacich, za pokoj v rodinách a tiež za pokoj vo svete. Spoločne spievajú ľudové, ale aj pútnické piesne.

Stacionár má miestnosť vybavenú relaxačnými kreslami, kto chce, môže relaxovať, prečítať si noviny, porozprávať sa, vymeniť si skúsenosti. Hlavnou výhodou je spoločenstvo s inými dôchodcami – rovesníkmi, s ktorými spoločne prekonávajú pocit osamotenía.

Organizujú návštevy stacionárov v iných mestách, návštevy svojich rovesníkov, ktorí sa ocitli v nemocnici alebo v blízkej kúpeľnej starostlivosti. Poriadajú spoločné oslavy, spoločné veľkonočné či vianočné akcie, spoločne varia guláš. Za budovou stacionára je veľká záhrada, kde majú svoje políčko, na ktorom si pestujú kvety a zeleninu.

Stacionár zabezpečuje aj sociálne poradenstvo, organizuje prednášky – zdravotné, psychologické, ako reagovať na rôznych podomových predajcov a pod.

Je známe, že medzi blízkymi ľuďmi existujú a dlhodobo pretrvávajú silné emocionálne väzby. Teda také, aké nachádzame najčastejšie v dobrej rodine, kde vládne pohoda a príjemná atmosféra. Taká vládla v čase našej návštevy aj v šebastovskom dennom stacionári pripomínajúcom život jednej veľkej dobre fungujúcej rodiny.

Danka Marcinová

